

ביחקתי את הירש שזה שווה כ奢

לעבד רק יום אחד בשבוע ולהרוויח שכר חודשי מלא? אפשרי. להגעת לרוחחים גם בלי הון תח联谊י גדול? כמובן. הכנסות פסיביות? יש דבר זהה. בvidן מחייב יוקר המחייה, יש מי שנמצאות על המסלו לחופש כלכלי: יונית ורבר מוכרת מוצרי ידע באמזון, לילך דרור הקימה בית ספר לשיווק באינטרנט, מיכל ליבנה משקיעה בבורסה ומלמדת נשים לנוהל תיק ניירות ערך. **мотהחות את הרשות**

אסתי אהרוןוביץ', זיו ביילין ■■■

**ורבר: "בפעם הראשונה
שהבסוף נכנס היהי בסופר,
בקניות של יום שישי.
פתאום קיבלה הودעה לניד
שלקוחות קנה ספר. זה היה
בשם הכלול 07 שקל, אבל זו
היתה חוויה אדרורה. כי הנה
הבסוף, מוציאה בסף,
אני בסופר, ורואה הכנס
לא עובדת, ומישו הכנס
לי כספר לחשבון. עד היום זה
מרגש אותי. לפחותים את
מטילת בחול' ורואה שבסוף
נכns מכל המיזמים, ואת
בתכלס לא עובדת"**

על כד שאולי אם לא הייתה עכרת כל כד קשת
היה יותר ומן אותו, לא הרף".
היום, בדייר, לא ידעת שאחת טראמה
חביבה אתה לפקס שבזיה נמצאת חיים.
"לא רצית יותר לתה את השעות החירות של
לאיריה מסעך, וביתו שבבל שעה תנגה אל כל
לעשות וברם שאני אהבת". היא עברה לתל
אכיב, עברה מודעה להוגשה במלילה אפקת
החללה להתענין בלקאצ'ינג, וכעבורי ספה שניהם
הבספה למאנת. במקביל ניסאה לעז, בעל
הרחה לעבודות הסמל והקשורת, ויס לומ שישה
ילידים וארכעה מנישואיו הקדומים.
לפניה בטלות שנים אוเศן הנציג בחירות.
כאשר החליטו לנטר לבנס על אנתג'ו רונגן.
אחד התוכנות הביא חסובות שלקחו ממנה
היהה מה שווא לבנה עזרו הרד של
להלכה. בימים פטושים תחליט מה אתה
רוצה בחרים, תצא בישוטה שהליכת נבר, ולך
ללפוך מטה אך עישס את זה וזה העבירות
שסינתה לנו את הדיים. כי סאותו ים, כל פעם
שהחלשתי שאג רוזה טשו, קודם כל הלכתי
ללפוך מטה ביהר".
בן הילר הגיעו גם להרואה של האב דאקר,
מהבר רב לדבך להשופט כמו סילוון וארא דראן
בעמ' 72, "בדראה שלו ובנתו שלוחט כלכל".
לעבורי עם אונסים ולא עם מחשבים. מההשכות
בmeno שיזנות ורבך ואני משוחחות,
הכט שלה וברוי מישו רוכש
ספר שכתבה באotton, אויה קינה
את הקורס האינטנסיבי שכתבה
תמרות יותר אלף שקל, ובבות
שיתופי הפעולה שבתוכם הוא ספונה
מכירים ולפחות לספרים אחרים,
היא קיבלת עמלת מכירה. לא, היא
לא מילזונית, אבל היא בחולץ תרשה
לעבורה לשתחת כוס קפה בזון זה, ואו ללכט
לישוער פילאים. כמו סמאנת ומלבדה
את פקדנות וחופש הכלכלי בקורס שנリア
לכזאו את הטילוינר נבר, ריא מישת את
העקרונות הללו גם בחוויה האישית.
אבל אנחנו מקרים את המאוחר. לפנ' 15
שנה, ימינו לאחד שתגנו ימולדה, 25, נדרג
בעל של ובר, עזם, בתאנת עצודה. היא
בריך סימלה תואר ראשן במפעדות, מידע
טכני עבדה בחברת הייטק, והוא השתרר
טסירות קבוע והחל לעבד בחברת סלקט. הם
עבורי נסגע במייל ועד השעות האחוריות של
הער, "אתה שפומ נדרג כל מה שידעת על
הדים ותפרק, זהה צרך לנדר אוטו מדרגת
סעודתלוויים להרים את עמי, החבטי שאנו רובה
לעבורי עם אונסים ולא עם מחשבים. מההשכות

"אנו מודים לך על תרומותך לארץ ישראל".
תורם אוניברסיטת תל אביב

ליילן דרוור: "נשבורי מודים לך על תרומותך"

ליילן דרוור: "נשבורי מודים לך על תרומותך" הוא פזמון בערבית ובערבית לדבורים שסוברים שפה. השיר מדבר על אהבתו של המלחין שאני לא מוכנה לעשוה בקשר אליו או מדברת ידיעת, וכן על מה שפונה לה. מתחם הפתוחה והו דווקא מדברים אמורים. ומיומן מאנדרטוני אישרנו לנו גנטוג'ון להזעקה מאנדרטוני אישרנו לנו גנטוג'ון להזעקה עמי ואלה. עמי צידן גראהה בעמ' ואלה."

שליטה פיזיולוגית שאירועי לי את המסתם, ובמקביל מושך מלחמות אפריקאי שסובבת בחרום, וריאו מעכיה לה של הסיטר, ולעתה היא חיה בבדיחת לא תרבותית באנגליה.

במשך הדיברות יש סטרויוק בשחו? לייחדו סטר כה עליה כה מאות ומליטם, החום והכיף עלי' ומליטם מודדים בחרום, וזה מוסחה שלא גזיר זהן ותתולתי גודל. זה שעה לי גם פשיטים, כי אם תשאלה אנשים בתהום כי יודעת איך עיברים עם אוטו, יגיד לך פיד אט השם פלי'.

במקביל הוללה לייבר שיחסו פעולח עם חברה אחרת שדרה מסדרת את מזריחות ובריחות לשליחותה, נסחות ובודהדותה, ומתקבל כל דבר. כי עסלן, זה מנגנים כה אליטם בודה, חלק מוחתרחות הננסית הזה להוציא שאפסר לספר מנגנים של אלף שקלים. ואגבתי קדם אגנרטוני שתופתך כבר בזוהר בספי.

לשכбел את הידע

וזה מתנורדים בבית קרקע גודל ומרוחה ברוחניות, וסדר היום שלום נינוח מאור, כולל שנות צוריות, געליה, בדי, מנגה את הגינה של רוד ורברט פאנטי, ובסדר ביןלאוי המתפרק בחשקיות נילין. "היום אנחנו משליים בנדליין" במנאיין, ריש גם שיתומי פועליה עם הבאות של פאנין - זה עמידים על לין של מוצרי מדע בונאיין אך ליל'ז'ר בכף מנילין, סיועץ באומן. שום, אתה שיטה: לשכбел את הרעם שלר'.

אחריו החווים שלב לא אוטרינו לישראל. המבוגעת.

"יא גדרך להוות מיליאדר בשביל לנול אורח חיים כהה. נכת, גדרך כפה. אבל זה סdem כל תחליך פוני. אני מכירה מהו אנסם בסוף הטעמה, אין להם זמן כלום. וה לא תופש כלביי, זו השתקענותם כלכלי. בסאתה בין סBOROT חווים שלך יסלים להיגמר, אתה רצצת בכל שעה בחיריך תרזה מספעוטית, שתינגה נס בעשות שאתיה עבד."

מן הפטם היו נס משבעות. יט התמודדות. את ציריך למלוד עלותם דע והדעם, זה לא פטן. יש גם תסכלים

ליילן דרוור: "הקמתי בית ספר לשיקוק קורסים באינטרנט. אני זכרת איך באינטרנט. תוך כדי בחג שבועות, תוך כדי הארוחה, קיבלותי הודעות שאנושיס ננסים וקוניים. עוד הודה והודעה, תוך מספר ימים ונכנס לנו סכום של 200 אלף שיל'

הודה אירודת. כי הבה אני במושר, מזכיר כה לא עבדה, ומשתוח טבנין לי כה להשכון. זה עבר.

"צר' הוות והטנש אורה. לפערם אנתנו סדרלים בחויל ואת ראה שסמכ' נבנום מכל השירותים, ואת תכלת לא עבדה, וזה כל פעם שפער בורות נבותות."

בשלב הבא האספסט ליטנסטסן של מבדת סדרים באומן, "תפדר השפט שטבניל שספר שלן ייכבר שם אתה ציריך להוות סופר גודל. מסתבר שלא - כל אמת במל לבתוב סדר להולעת אורה לאסמן, אחרי שדבאתה שלולה סדרים ובוני השטוק הכי גודל ומטלה זה שוק היילים, בנות ותפקידים הנפטרת גודלה יותר, ואם בספר ליטנסטסן חביבה 25 אלף סדרים, נספר יהודים מס' 606 מליטים."

זה לד' ולפערם ליטנסטסן מה לד' ולפערם ליטנסטסן

"זה בירוק מה שאלותי את עצמי. אני דרי אספל לא עבדה עם ילידים. אבל או נבסות שבדרצאות של' אני לא פעם מוכיה את היילים, איך אמי מדרשת אהתם לסדר את ההדר, לא לאספל מסתקים. או לקחת את הדיעונות האלה וטבתוי ספרי מוטיבציה לילידים. בשלב סדרים פשוט לחתמי ריעונות של תלמידים של', כל סדרן שני שלום המר לפסר."

"בהתשס' והטייעטל', מזאתי שאני אפיקו לא ביריך לסתוב את הסיפר, אלא רק להביא את דרכו את סדר המשכנה. נחשתי לכלי העיני של פרילנסרים ברחבי העולם, שטוביים חשים בזול, ותתולתי לעבד ארתם. גונדי אל

"יש שמי רשות עטוק: הרמה החזנית, סדה כה יש גדר בגן, והרבה הפהיות. המגולית. הבטה שכל פיד אמי או אשור במו אם עמי, וטבניאת לא תשתבוח".

אך שרשש עבורוד פנורמת בירושא בעמ' יש נמה רשות. ברמת הטנטלית, והסחבות שיש לנו על סדה, אני גולדת בבייה כל' סדה, וואנטני שאני לא יכול להרבה כפה גמיש שגים זה היה מוחם נגמי שוויל אות'. "הרעה השכנית נגעת לשאלת איך נBURת רגשיה לי של סדה, כשבני דידייל היה לא זהה לנו סדה, ואמדת תרבישייה בה. בטעמ', הלהרים יוז בדורשים וכל הופן רבו פביב וטונטן. או פביב' מה רה פטור לבשת, פשור טודם לאסבדון, פטור דה כה זו ארם אם יס אט שחה ניעס עלי' או מטבחים בו, אדריך לנקות את הרווחת האל."

"אג' רגשיה נב בדעתה רהוות - נסכל שפער בוא אליך, אתה גדרך ליעז'ן תרד ארכטן שיטשור אוו, והאור לעבד בדורים שאתא אודם, טברטסים דל' תשומת וטבנת ליבור וריהה של קבלת הונטה. פעם, שטאנטסים דוד' צבאים' י' מטהו, היוטי פדר אטראט' לא תחד, לא צויר. גדרך לדעתך ליל' ווותה, זה יטוח דוד' צבאים'."

"אג' רגשיה נב סכל אחור גודל' נס פוטניאל להרין, ליל'וות ליטנסטסן גודש מלכלי. אבל עס והנסים פשטו קדרת, ואנרכו טבנין מצעדים על המילון זהה. טבנין, גדרך לשחרר ולוקט את הנגעולים החטטאים והורחניים. כשבני אטראט' לאא שלי' שיט רבד כה שבקרא הנטות פסיביות, ודיא אטראט' לי' אטראט' וטאכט' אט רזב' בטאו לכ' לעבד'."

48 ספרים בשנה וחוץ

דרוקא על רקע המהאות גודר יוקר הפהיה בישראל פולח הזרק בחוות לילכלי - מגב' טבי ארט אט' וריב לעבד לרטרוטסן, והבאותה הייז מסלמות אטאנעעים אחים. אדים שטאנטס בחוטש כלכלי' ועסקים במוח שום אודרכם, הם שעירים פחת וטורייניס יוזה, ביז' שטני את גישתם לבכבר.

את ליטנסטסן שלה לוחש כלכלי' עשהה ורבר יוז עם בעלת' יהוא פיב את הברה של', אחרי 23 שנים, והתחלט להקים את החותם. בוחתלה יצח' מזדרם שתתחורי ב-1978 שקל, כמו ספרים ודייסקים. אני וזכרת את הפעם והראשונה שדקס נבנום. היוטי במושר, בגדית של ים שטוי. מזאס קיבלותי והודיע לנייד שלוקה נגה ספר, והוא היה ב啧 חובל 70 שקל. אבל, אבל ו הניתה

בגד אוניברסיטה נסן אלון, שם ימ' יא
אורן שוקה נושא נושא נושא נושא נושא
מחז'ן כ' אדר' ג' נק'ן אוד
לא גאנז'ן דאנז'ן דאנז'ן דאנז'ן דאנז'ן

האמת של סכער העצמי היא עטיריה ללבידת
לך את הקבב. אם אתה פוקר רה, הנ广播 את הקבב
אם אתה גנעה קבר נשיימה, האמן, לא מהפער
בד בפoker איזון בין סכער ורזה לריפוד גאנז'ן.
חיש אוניברסים רק לסען איזוסדר מסורו פעדית
חיש דודירם עלפת ור זון המוניות את דודית
ולא פנסטי. עלית מחרחות נפערת לא הולמת
רבירם, אלם, נסובן לא לא הפסנה לא חומלו
להתקיים צלעות הרה. הפשגה היא המגירה לא
סבון סל' בלעלעת'.

דרור ובULA למזר הדבשות בעניין, יוכפ'ציאן
טהיליסטים ותחלמי לעברו בסכירות, לנו
ששור פסחתה, והתחלה למסוד עסלים דיבת
לבעליה הדר עסן עצמאלי פון מוניה. ואוי רבינו
שכני ביג'ז'ט, אדר' ועד אדר' וזה יותר פנסטי
בכעדיים או פולות נסחות. נכון היבג'ו צויאן
שתפקידם עם פולות נסחות. נכון היבג'ו צויאן
העתה הדרה ודרה שעשפת בגדיל פרידיקס
בכוניה תחתית. הונגענו עוד עזירום, ועפני
אנטן יסלים להוות כוחיל לילדות שפען
בחג'ל, דהלהה גונטן ווא סכל אדר' כד' אט
התהום שדא אדר' לגעטן בו. אני יעסתק בוניה
בגביה, אוי טס יומ' אדר' בשכירות
ז'פרילס האן פלדו היה יי'ז'ט אינט'ז'טן
הנטוי אדר' טב' פסודים פודסום הדרומ
לבעל' פסלים קסמי - בית ספר ליטו
באינט'ז'טן. אני זכרת אדר' בשכירות, תוך כדי
האריה, קובלתי הדרות טאנשימים נסחס'
ולסב'ט. פוד' הדרות ועד הדרוד. בפוקו
ההפקה, הדר' מסטר יימט', נסבַּן לנו פסס
של 200 אלף שקל. בהפועל עשינו עוד שלוש
השתות אבל'.

מרתוון בל' לחץ

שיטה הדורות שלנו. סלפונטי, גערס
בשעת דיבורך, אני עמרת'י עם דרכך בעוק
בריך לעכדרה. דרור היהת בריך אל' ביטו
איסון של סכני'ת רופת. השיטה הדוני^ה
שלו ותעכבר בטעמך יט'ם פאטור ודרור היהת

לייצר חופש כלכלי

סיכל' לי'גנ'ז'ן זונ'ן לנכת לבונק זונ'בונק
לונתונ'תיה ניירות ערוץ. זהה כהו לנכת
לול' מרגנ'ז'ט זונ'ה זונ'ה עט'ה אונז'ל.
אלא את היבאים. לא אדר' הת' כו'
להאוז'ל. אם יוכלה לעשות את זה בסכום
של 200 שקל בחודש זונ'ה האראת' גאנז'
לה' לא בק'ם' וטונכ'ת' חוסטן. כי' שאם
זונ'ה מוניה'ת' בוחט', לא מתקדם.

יונית ורבר: "חמיד חשבתי
שבשביל שספר שלך יימבר
באמנון אתה צרך להיות
סופר גדול. מטהבר שלא.
כל אדם יכול לנתח ספר
ולהעלות אותו לאו. אחריו
שהוצאת שלושה ספרים
הבנייה שהשוק הכי גדול
ומשתלים הוא שוק הילדיים.
להוציא ספר כזה עלה
כמה מאות דולרים, והיום
זה מייצר אלפי דולרים
בודדים בחודש"

מיכל ליבנה: "היום כשאני
נכנת אל הבנק אני קצת
כמו שר' איריסון ולא כמו
נמל'ה, יצור שמתרכז לך
על השיש ובשאת מועצת
אותה היא אפי' לא
משairyה סימן"

לייצר חופש כלכלי

יונת' ורבר: "ילד' שוש צי מני
טיחל'ס' חאנז'ה ביביג'ת' גאנז'ל
הראאנ'ט' שאש'ז'ה דה' של מונדי' פירע
לעט'ה אט' דוד' אט' יש' ל', אט' הוורז'אטה
שוד' ציד' בזואה פטירז'ען. נצעטן
שכני'ת' אונז'ן. זינטן פט'ז'ן, זינטן
הראאנ'ט' איזערז'ט' אונז'ן גאנז'ל צבדה
בז'ען אונז'ן אט' דה' לנט'ה אט' דה' ספער אט'
אדר' זונ'ה אונז'ן אט' דה' זונ'ה אונז'ן."

ראובנות, למשל כספער לא מצליח אמאון,
כשעטקה לא ווינ'ה תשואה כט'ו שחשבנו,
שיטו' פעללה שלא הי'ין את המנג'ה הדרי'
אבל יש לנו אונז'ה בעית שאו' דרב' כה' כישלון
כל עשייה הא' או' דבללה או' לצד'ה וכט'אתה
ספערן את' ג'ת' חטול' זונ'ה דרב' יתדר' בפלות
ויפס פוח'ת הסכ'ל'ו'ן".
מה' ייליד אט' השפער' שפער' להוונד'ז מא
הרטה הפה'

"הי' וערדי' יט' חנט'ה ליפראת כל החנט'ה
חרוש' - הא' ווא' תגילה' כט'ו שחשב'ן. אני'
טיט'ה' לא' לעפ'ר'ת' חד' אונז'ן אל' פונט'
אנט'ס' ולקרט' פ'ז'ן זונ'ה. אונז'ן פכ'יד'ה את'
האנט'ס' ספער'ם פטאנס' וטאנס' ולא צא' להם
על יונ'ה עפ'ר'ה אונז'ן וה לא נט'ת' אונז'ן יתתק'ת'
את רבט'ז'ה' שב' זונ'ה זונ'ה".

לעבוד יומ' בשכוע

סא'ר שאלא' אט' ליל' דה' 46, זונ'ז
מגידס' להז'ס' כלכלי', הא' שלחה לי' אט' על
וירט' של' יונרט'ס'. פירס', חפ'ז'ר שט'ב' אט' זונ'
וואונט'ה אונז'ה זאנט'ז', חוט'ז'ה שאו' ווינ'ע
קראה' לנכ' סט'ז'ה' נס'ת' השב'ו' שא' שט'ה
עט' בטיל' גאנז'ר. "על' היר' יט' לטסס' מונך
אונז'ן כט' האפס', ביל' וטאנט'ה' יונ'ה."

אנז'ן יונ'ה זונ'ה' אט' 888 שקי'
בכונ'ז', רע' אל' הנט'ז'ר' זונ'ה זונ'ה
ונאנט'ה' חיט'ז'ן' זונ'ה זונ'ה זונ'ה זונ'ה
ונאנט'ה' דא' מתקדם. חיכ' לינ'ז'

* בטיול במרבורג, כפי שdia סופמה לי. אם תרצו – זו חטש כלכל.

כיום דיא מיטקיעת פותח באתור שלג, וחזור ביציע איסי לעצמאות שבדבם למלוד לשוב את עצם אינסנומטי. איסי עשו את זה מול החשוף, בכית, גם בסוף קפה. זה היה לשבעת ואשבועים, בשעות בוקרות אונגליין. וזה היה הזמן בין חמי ברוחה בה רפה ואיסי.

אבל דוד לא שטפתקה כויה, לפני שנה בנה פירר לד היבנה, על סלה שרכשה. יש ס' שבוגלים אותו שם עבורי, וזה עיר כמי שנקבב. רכשו נס קוקה בדרכיו הארץ. אגרתו בעזם ליקויים והליך מהספסים לעצמג, והליך משליעים ועוד השקעת ניכנות.

איך עשית את השינוי החשבי לבי השינהה?

בבכים תסיד רוח סמ' כבר שבעל וandi הדיוו זג צער, בחרונות הראשנית, בפעוט שהסבירנו, ובכפי שמי מוניש בפז – פזול שפאמן לא אסידית להונ' בתקהל והדר. הבנו שדרוחה והבלבול אסידית מפיה בוכסם.

כח את פושה הרום שלא פושט בפערורה יש לנו כמי שמי לטולו עם הפערטה. לפני שנה התסנני לסתוח עם פאנן איש, השפעתי בה חטן, ביל ליל' של טבון, ובכש נסעה למסחון בברלין. ים עוד אנטים שרדים מחריגים לזרעה לפני או אחר' העבדה, בשעות טפרחות. אביל רום והלרים פסט פניזם.

חו' משבירין? היו טבריהם, ביטולות ונפלות. אבל אם לא היינו מנסים, לא היה לנו כלום מה שס' לנו דוד בירד בבלנות, והרב אור רות, אין רבר כה, הבלתי של זבגנו. והרבן, השוב לסתות שפהחוטים הילל גם לא מחריקם לאירד יונ. והדר להשתן חושט כלבי סאתגרן, אבל הסנקה פלה פלבנת ומאספת כל בר רבב, שעו שווה את ימאנץ'.

לבחו' את התרנגולות
מייל לבנות, 67, עברה בעבודה. רנייה, הדודה' במו כלים. היה פס מיטס פכע בבלג. "הייחי נורא תפויין," עד שהחליטה לעשת מעשל, דיא מסחרת. דיא, אודר יונד 20 שנה שכון בגדה דון עצמי ופיתחה אינגלינזיה פרגונסית, היא תלכת את התוכנות הבלבולות בסרבנות ויהודיות לבשים.

עבורי פשע הירתי וראס' לשכת סנכיל של

"מעט זה יותר"

בשלוחת בלאו אוסז'ידיין: "המתודים של נטאות קצת מעל זו ה... הטעיטיסטי".

שלאבו לי צורך ברום הדינה לך דליה
הרבונה שום לא מסביס?" ואשר בר'

קיימת לא מחרבר בשווי רדי'יג', אם כי
הוא בוחט-חובע השמעה עכמתה ויכלה
שוויה גרד הדרט גרעין דראן גברוד כהה
אשפות, לחסוך בבה שיזהו. ולהשיקו את

הבראה בתקביג, בחתמת מינימוניות וביאורי
חומי שיאכשו גזרון כמה אבחחות בסרי'
את יצאת גנד מהחאה התרבותית

שוביילה דפני ליר. מחד "

משום שטמזהה גנייתהה בעינך בשעתו
עירובי ערדיזאי, חוץ שתחטלמה באטן

בורד מדרובן שב עוצמו בגאל תאוות להוית צו'
דופט אח עוצמו בוגאל תאוות להוית צו'
בולם זוגאל חשור כובלתו להבוחין בז'

ארדים לרבעת. אני שואבת סימוק מעס
הפשאות בחנית. מעת זה יותר. אני
טיפובת

צחת והרים של נטאות קצת מעל זו
העוני הטיעטיסטי. האקזוטן גוון מועל זיגז

שי הבודהה שאוי לא צדקה חותר. לא אל
הברית הגדען. אם נשמי בקאק' נבוה
תאוד ודרה'ת אלך יתעלן' בדורבה-הדר
אשיר – אבד את לא צדקה את כל האחד
הזהן אף לא קוקה להרבה בסוף. אני

משתדרת לשטור על אורות חיים בריא' יט'
די לא מעט חתביבים, תליקם רוחחים, תליקם
לא מה שחוובת הוא שדים משפטועים

עבורי. יותר מבל דבר שדריה יינלה לעשות
בקרירה ודרבה פאור אנטים פאנדים את
הרבולות להתplit מה לעשות בזונם בשאי'

להם בוט שטקה עלייהם. אני מוציאיה כהה
בהתאם לערך אני מקבלת בתמורה זה
אותר שאוי אוציא לא מעת כו' אם למיטן
שיפוטין, העדר שאוי מקבלת בתמורה זה
בבוחה ווגדה, דרי.

איך זה מתרחש בבדרכו'תך?
"אַתְּ תָּבִדֵּלְךָ אֶת הַחִוָּרָה שְׁטוֹרָת בְּפֹעָן
חוֹדְשָׁו תִּקְהַשְׁקָעוֹת גְּדוֹלָה פִּי 25 מִתְּן
דְּבָרָהָתָה שְׁטוֹרָת, אֲנַי נְזִין לְהַבְּרִיא עַל
עַצְמָהָה זְבָדְלִית. אֲנַי פְּשָׁעָתָה בְּתִקְחָה
הַשְׁמָמָה הַמְּבוֹרָךְ עַל מַגְעָן נְכָסִים עַמְּנָי
קוֹלְעָבָיִים וְהַדָּמָה וְתִבְעָת, אֲנַי אָרוֹן, אֲ

מִזְמְנָנָתָה בְּזָהָה שְׁוֹתָה יְשָׂרָוד' בְּכָל מִזְמָנָה
אֲנַי אָפְּבָה מַאֲכָרָה צְבָלִית. אֲנַי
דְּלָגְמָתָה. שְׁמָגָה אָמָתָה, אֲנַי הַתְּמִימָה יְבָב
חַשְׁמָה שְׁלָדָלָתָה שְׁמָה אָזָהָרָת, וְהַ
מְשֻׁמָּנָתָה שְׁאָזָבָה הַרְשָׁקָה שְׁלָמָה

בְּעַשְׂתָּה עַלְמָה. "

בְּרָהָה המעשית, הַפְּשָׁעָתִי בְּצָרוּ דָבָרִים

זה פונס' אה עצמה הפלידית
ומוחודה. בז'ג' בשם הו' ריא
תקשת' ג'דשא' בעלהם שם

וזו, כמי שראה בוחנה אמר
אלת' ג'ז' ג'ז' אל' אל' אל' אל' אל' אל' אל'

ג'ה' בחרציה עט' ג'ז' בדיה א'ר'ו'
בעבריה' ג'ר'ו' ג'ר'ו' ג'ר'ו' ג'ר'ו'

ג'ו' ריא מאנ'ו'יה את עזמה פנס'ו'יה
ה'ו'ה' צ'מ'ה'מ'ה' צ'ל'ל'ת' ו'מ'ש'ע'ת'

ו'יא' א'ו'ה'ב'ה' ג'ב'ס'יה' עלה' עורה' עז'
ו'ה'ק'ה'ה' ה'ש'ט'ה'ת'

בג'ו' ה'כ'ו'ן'י' ה'ש'ט'ה'ר'ה' ג'ה' ג'ה' ג'ה' ג'ה'
א'ו'ת' ש'ו'ה' ב'ל'ל'ת' פ'ל'ל'ו'ה' ו'ס'ב'ו'ה'

ח'י'ס' ו'ט'ב'ה' א'ו'ה'ג'א' ד'ג' ג'י'ז'ק' ג'ז' ג'ז' ג'ז'
ה'ז'י' א'ז'י' א'ז'י' א'ז'י' א'ז'י' א'ז'י' א'ז'י' א'ז'י'

ו'ב'ז'ו'ה' ו'ב'ז'ו'ה' ג'ב'ס'יה' צ'מ'ה'מ'ה' צ'ל'ל'ת'
ו'ה'ק'ה'ה' ה'ש'ט'ה'ת'

ז'ת'ק'ז'ב' ה'ז'ה'ש'י' ש'ל'י' צ'ו'ס' מ'נו'ו' 7,888,
ש'ק'ל, ב'ל'ל' צ'ו'ס'ר'ס' ו'כ'ל'ב', ח'ג' א'ק'י'ק'

ב'ל'ו'ה' ב'ר'ו'ה' א'ז'ה'ב'ה' ח'ו'ה'ל' ע'ל' ב'ל'ו'ה'
מ'ז'ה'ל'ת' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס'

ז'ה'ב'ז'ו'ה' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס'
ש'א'ז'ו'ה' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס'

צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס'
צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס'

צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס'
צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס'

צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס'
צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס'

צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס'

צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס' צ'ו'ס'

לא קשלה, חתפנויות קפה יהוו. תפסו עיר לחיות שדרת, לעשנות קומבינציה וקיימות מדרון בסכמתה כדי להישאר על ווונדיום. תפסו לחתת הלוחאות על הלוואות שוטטות. ברגע וה אין שום אפשרויות להגורי נכסים, כי השוק מודף את תזרים המהוננים.

בידך לבחור את התרגולות הבנייניות - ציר שתרה חברה סובת, יציבה, שמלכת יברונרם, אגרות חוב וקרנות נאבות מזומנים שאפשר לחשוף בהן. בצדיה האחת הולט מטה לא תרגולות מכמה סוגים: גודלות, תענות וקוריות, וכך תיש ניירות הערך שלך יגול. ימם בשאגי נבסנת אל הבנק אני קצת כמו שרי אדריכל ולא כמו נפלת, יוצר שטחוני זו על השיש ובשעת מיעצת אותה היא אפייל לא משאייה סולו. אני רודע להיות מושך לבנק - טבדרים אותו, מעדכנים אותו, עושים את זה כי יש לי חזון עצמי אגלים - פיתוחי אגדים את האיתנות הפיננסית שלו. □

בלילו, להציג ולראם מוסכם, לדילע בוגריה, לפחות כמי ולקפוץ לסך שבוע בלבד כדי ליעגן את האינטיטוט - את פונה הרבה שקס בכמיה.

את מאורגנת, מודפנית, יש לך רשות ביחסה את מוניה אם שפץ לעיד אירע בלתי צפוי, יש לך מסיפה לחתת, יש לך מוגדים, את מהה שפע ואית פקידינה אוית החותם. את צבילהה, פונס אליך, את מחרנות, את קנות, את ידעת גוראות טוב. והפרנויות טבה אחר נכסים אחר, דראטיפיל אחות, את לאזגונה את הדרים. "סכי הוא אנרגיה וחיזקה שאיפשר בלעדיה, בשאיי כמי יש חששות חנק טפש, ובשייש כמי משתחשים במושג טהור סוף דבר לאריך לנטיסיד' וזה לא סתום - בPsi שלך כמי את נשמה טוב, יש ליה השפעה על המורל."

איך עשת את השינוי והপרטיטוי? ציר לצתת כאחד ונוחה. לסתות עבורה על עצמד רעל המוחשב. לאגור מידע, ללמד. זה

שפט וולים, אבל לא ריה לי כפה לקנות נדים, לסתות לפסורה, קנאתי ביחסו שבע במנוחה פטייש בום נסם. ריחת הכנפה סובב, אבל לא היזהה לי אינטליגנציה פיננסית, לא נירוחה את הפסה של שולוחה שבוחרין, כי אם פום לא אמאנו לנו בסיס לאכל בשוחרין, כי אם פום לא אמאנו להקים לעצמי מהונס של כוף בבןך.

איך שינת את הסצב הוודת? בחלילה, שנתה ה-90 בעיל אבר לי. שיט סדנת על ברסט, או הלבטי למלמד את עלים הכספי וההשעתי - הימי תארשה הווודה בקורסים ואלה. התחלה לעשה משחוקים ירושאים והקוצי מכניות, אבל לא עם כמי אטמי, כי לא דה לי כוף אמרית".

ביה היזהה חתונה דטלית שדריך - "בוגני שלכל אישת דרך לחיות בסבי בנק - בכיה את סבלה לנקות עזה טוביה. פרנדו לבעיה טטריה אוות. יש שט ופש, או ישלה לישון

"ציר ארבע שנים כדי לבנות הון עצמי"

רינת מעוז, מנכ"לית מעה פיננסים: "לכל אישה צריכה להיות דירה אחת קונה להשקעה"

ובכל זאת, אפשר לבנות את זה?

"אם אתה מחייבת לביצוחן בלבך, בוגן, בואי נגיד כל הדירות שלך רוכסנית, וירוחת להשקעה - אל הדירות שלך רק שמי והbijthon הכלכלי שלך בוכרהה. תיק השקעות בשווי 800 אלף שקלים וזוגש אצלך הוא לא על ההזאות השוטטות, אלא על נכסים בונים יותר כשר כשן ויממו את הנכסים שיש לך, להרבה נשים יש כטרא, וזה לא שווה אותם כלום."

מה רצ בפניה ליזעץ השקעות?

"יעזע השקעות ומנהלי תיילים הם בעלי איגנוטיסים של האגופים שאותם הם מציגים בעקבם, חברות ביטוחן, ומסחריות כסך מדמי פהwal ומלגות גם כאשר הלקוח משלם בסך. כמו שמי חנוך ותקחים מכך כל החיסכון וזה מהוותים של התיין."

קורה שיקוח נתן לעונci השקעות חונחות שלו במבנה, ומשלב מאות שקלים על כל

אור אפשר לזכוש דירה ללא חוץ עצמי?

"זוב האנשים לא עלדו משרותים. צריך לפחות אחד שרי האוטם, ועודמור אני אשית לחתה בלחואה, של 88 אלף שקל וקונדי דירה בבעיטה ב-333 אלף שקל. וויש, כמה שנים אחריו, אני אחכו אוחה ב-434 אלף שקל והגדית את החוץ של ב-480 אלף שקל, שאנגדת להאה."

יש רמה מסוימת לביטחון כלכלי?

"ביחוון כלכלי זה משווה איש ומונית יש גשים עם הרבה כטרא ביכון אוון לה ביטחון כלכלי, ויש גשים עם מיסון של 88 אלף שקל שקל וווע רישיון ביטחון. אם תר גישן ביטחון כלכלי בשחודי עלי הכסך שלך."

ברגע שיש

כל شيء דירות

להשקעה,

והכינוחו

וככלכלי שקי'

רינת מעוז

במהלך הקורירה שלה בכח"

ההשקעות מובילות גילהה רינית

מעוז, מנכ"לית מעה פיננסים,

שרוב הגשים הושווות

להטעון עם כסרי ומפעירות

את התפקיד אל הגבר שדי - הבעל, פקיד

הבקבוק או יוציא ההשעות. זו מפחדות

להפוך את הכסר, ומפחדות שירמו אותו,"

רינה אמרת "

זה בחר אמוץוני, פאקיד

שהן מרגישו קסנות והלשות בעוטם

היפויי הגדול והטאי הוו, שמטער

గבר מדי זה גם בוח רצינגי, מארח

שגורים רבים בעולם היבנגני ווועים

לצד נשים חסרות ניסיון והתמצאות

בחוחום הפיננסי. בחחש השדים האחזרו

ויא מעבירה קורסים ביננסים לנשים,

שבתוכה היא נזנחה דון את הידע הפיננסי

ובנויות ביטחון כלכלי

איך באים ביטחון פיננסי?

הכ כל להחדר עס המכנה. לדעת איך דנאל

שוא וווע דגביל הלאה או תוכית חיסכון,

או לדמוד איך להאכע בעכשווין ובונדרן.

"איך קורטים נשים בוליכי גירושים.

שמשלמות חהיי כבד עז עצמת העיניים

וובחון השדים חוחלה היזים עד אישת

גבורה יתיר, אונחו עזבוזה יתוחה בגעל

גבורו הילרים, ועדיין אוחז לא-דאונות

לפוניה אלון. מבחןית, לצל אישה צריכה

להיות דירה אחת קונה לדש געה. החוכמה

היא לפצוא דירה מחמת לרמת השוק."

